

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 46
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 61939

Sămbătă,
16 Noiembrie 1940

Sunt sau nu bapțiștii o sectă?

Cuvântul „sectă” în înțelesul lui înseamnă o abatere dela adevăr. El a fost aplicat grupurilor de oameni, cari în mod inconștient sau intenționat paraseau sau săvârșeau o schimbare a adevărului.

În împletirea istoriei creștinilor s'au petrecut două fapte. În unele locuri biserica creștină era în înălțimea ei, vie, plină de putere și neclintită dela învățătura Domnului Isus și practica apostolilor, iar din sânul ei un grup mai mic sau mai mare cădea în abatere și părăsea învățătura curată, adoptând o altă învățatură fără autoritate evanghelică. Aceștia erau sectarii. Așa avem cazul lui Arie. În alte locuri biserica creștină era în decădere, fără pic de viață, o simplă formă și o înălțuire de doctrine amestecate cu diferite păreri, iar din sânul acestei biserici un grup de oameni plini de dorul adevăratului creștinism, setoși după învățătura curată formau o biserică aparte, readucând la viață traiul credinței în Domnul Isus. Și aceștia — însă în mod greșit — au fost numiți sectari. Astfel avem reformele religioase ca ale lui Luther, Calvin, etc.

Tot de un astfel de grup de oameni însetați după atmosfera spirituală și adevărul Evangheliei, s'a luat ființă la 1611, în Amsterdam — Olanda, biserica baptistă.

De atunci și până azi credința baptistă a fost îmbrățișată de milioane de oameni, răspândiți pe întreg pământul, din aproape toate națiunile.

Astăzi, după ce doctrinele credinței creștine baptiste au fost cântărite, au dat atâtea probe, au fost verificate cu adevărul Evangheliei, admirate chiar de criticii ei, se mai găsesc oameni, cari să o numească sectă. Deaceia vrem

să răspundem sunt sau nu bapțiștii o sectă?

Nu, din capul locului nu. O spunem aceasta fără patimă, fără mândrie, **obiectivi**, și numai fiindcă acesta e adevărul.

Nu, pentru că ea e o credință răspândită, cu milioane de credincioși.

Nu, pentru că doctrinele baptiste sunt pur evanghelice. Minus nimic, plus nimic, ci Evanghelia. Nicio schimbare sau adăugire, ci numai învățătura Domnului trăită de sfinții apostoli și de primii creștini. **Valoarea unei religii se măsoară după doctrinele și practica ei, iar adevărul unei doctrine e cântărit de Evanghelia Domnului Isus.**

Să luăm deci lucrurile dela capăt. În biserica baptistă, nimeni nu poate deveni membru pe o altă cale, ci numai pe baza acceptării personale, — principiul voluntarismului. Omul ascultă sau citește Evanghelia, primește credința, apoi prin lucrarea Duhului Sfânt se petrece înălțuirea lui nașterea din nou — înnoirea vieții. Astfel după mărturia credinței, după pocăința de trecut, după nașterea din nou omul cere să fie botezat, ca în botez să arate lumii, în mod simbolic, moartea sa față de lume și învierea față de Isus. Botezul se face prin cufundare în apă în numele Sfintei Treimi.

Ca membru al bisericii, el are datoria de a veghea la **sfințenia vieții și a depune mărturia despre Isus.**

Cine poate contesta aici **autenticitatea creștinismului apostolic**? Dar în biserică? Nu ilustrează cântările comune, rugăciunile pornite din inimă, simplitatea, curăția și sinceritatea serviciilor divine exact întrunirile creștinilor de prin catacombe sau pe

câmp, pe coline din primul veac?

În ce privește celelalte doctrine despre suflet, învierea morților, viața veșnică, Judecata de apoi, Divinitate, Mântuirea prin har, sfințenie, etc., etc., sunt numai adevărul evanghelic. Nicio abatere, nicio prefacere. Sunt doctrinele primilor creștini. Și **indentificarea** credincioșilor baptiști cu primii creștini se face și prin faptul că o doctrină nu e numai la baza religiei, ci e crezută și trăită în viața de fiecare zi.

Sunt sau nu bapțiștii o sectă? Dar cum să fie o sectă, când are cele mai evanghelice doctrine? Nu, nu e o sectă, ci un cult de închinăciune creștină primitivă și apostolică. Ei pot fi o sectă față de alte religii, dar în niciun caz nu față de creștinismul predicat de Domnul Isus, răspândit de apostoli și practicat de primii creștini.

La primii creștini credința a produs înnoirea vieții, transformarea oamenilor și caracterelor. Acelaș lucru se petrece la credincioșii baptiști. Cel bețiv lasă beutura, curvarul, mincinosul, hoțul, etc., etc., își lasă calea rea și în pocăință pornește pe un drum nou. Aceleași crezuri, aceleași realități și la primii creștini și la baptiști. Mai pot ei atunci fi numiți ca sectă?

Dar nu uităm lecția istoriei. Întotdeauna mișcările readucătoare la izvor, la realitate au primit la început diferite numiri și au întâmpinat greutate.

Alexa Popovici

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Girant responsabil: N. ONCU

Redactor: Alexa Popovici

Anul VIII. No. 46 Sâmbătă 16 Noembrie 1940

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și administrația

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Orar: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei

DELA REDACȚIE**AVIZ IMPORTANȚI**

Oricine vrea să se aboneze de probă la Farul Creștin, o poate face cu numai 10 lei, dela 15 Noembrie până la 31 Decembrie 1940.

Aceste abonamente de probă sunt cele mai ieftine cu putință. Prin această jertfă vrem să dăm ocazia la cât mai mulți frați și prieteni să devină abonați. Suntem siguri că o sumă neînsemnată de 10 lei o poate da oricine.

În acest scop și pentru o mai mare ușurință, rugăm pe frații predicatori și lucrători, pe cei ce sprijinesc revista noastră, să stea de vorbă personal cu fiecare credincios, să râvnească ca fiecare familie să fie abonată la Farul Creștin, cu un abonament de probă, să adune banii și să-i trimită la adresa casierului nostru, împreună cu adresele celor abonați.

Credem că în acest timp de o lună și jumătate vor putea cunoaște valoarea revistei noastre, și nu se vor mai despărți de ea.

E o ocazie rară, deci nu o pierduți. Grăbiți-vă și trimiteți 10 lei la adresa casierului nostru

N. ONCU, Arad, Str. Blanduziei 4.

PENTRU COPII NOȘTRI**Istoria unui copil chinez***tr. de Pavel Boșorogan*

Cine dintre noi n'ar dori să știe cum trăesc oamenii din alte țări? Mai ales copiii doresc să li se povestească despre băieții și fetițele din alte țări. Despre jocurile lor și despre ce învață la școală și felul cum se închină ei lui Dumnezeu. Istoria, pe care o dăm aici mai jos, este istoria unui copil chinez și ne este povestită de către un misionar de ai noștri, care predică Evanghelia în China.

Patria lui Ah-San. Aproape cu toții ne putem da seama, că țara care se află la răsărit de soare, se numește China. I s'a mai zis și Tara Focului. Aceasta este patria lui Ah-San. (Se citește Asan). Aceasta este numele copilului chinez, din istoria noastră. Mai înainte de a asculta istoria adevărată a lui Ah-San, voim a ști ceva mai lămurit despre țara lui. El trăește în cea mai mare țară din lume. O țară care are peste 400 milioane locuitori. Aceasta face mai bine de 1/4 parte din întreaga populație a globului pământesc. Poporul chinez este națiunea cea mai veche de pe pământ. Zidul cel mare ce înconjoară China, împlinise 200 ani, când s'a născut Domnul Isus Hristos. Iar cultura poporului chinez, era cunoscută, cu multe sute de ani mai înainte, de a fi fost America descoperită. După cum vedem, Ah-San trăește într'o țară foarte bătrână și cu multe milioane de diferite popoare. O țară foarte săracă, și ai cărei locuitori se închină la idoli și nu știu nimic despre Domnul Isus.

Nașterea lui An-San. Când s'a născut Ah-San, fiecare felicita pe părinții săi, spunându-le, că pot fi fericiți, că li s'a născut un băiat și nu o fetiță. Pentru că chinezii nu iubesc fetițele, așa de mult ca pe băieți. După un timp, Ah-San a fost îmbrăcat cu o haină galbenă, iar căpsorul său negru, a fost acoperit cu o scufiță roșie, ce era împodobită cu un ornament frumos de argint. Zilnic veneau la casa lor o mulțime de vizitatori, care îl priveau pe el, și își depuneau la capul lui darurile aduse, după obiceiul străbun. Numele celor ce vizitau pe micuțul Ah-San, era înscris într'o carte, iar când copilul a fost de o lună, aceștia au fost invitați la o serbare ceremonială, după obiceiul locului.

Ah-San merge la școală. (Chi-

nezii zic: „Intră pe poarta Balaurului”). Până la etatea de 6 ani, Ah-San a fost crescut și îngrijit de mama lui acasă, ca și ceilalți copii chinezi. Apoi a fost dus la școală. Părinții i-au dăruit un costum nou de haine, o bască nouă cu un buton roșu; iar cele două tici lungi de păr negru, îi atârnav pe spate în jos. Cărțile și-le ducea înfășurate într'un sal subțire de mătase. Indată ce a intrat pe „Poarta Balaurului”, adică în școală, a fost condus înaintea unei tăblițe de lemn, pe care era gravat numele lui Confucius, omul cărui i se închină chinezii. Ah-San a îngenunchiat și a făcut închinăciune atât de adâncă, până și-a ciocnit capul de dușumea (podele), apoi s'a ridicat și a făcut plecăciune în fața învățătorului.

Ah-San studiază. El și-a desfășurat cartea și a pășit sus la pupitrul, învățătorul i-a arătat mai întâi cum să tragă prima linie. (Chinezii nu scriu cu litere ca ale noastre, ei scriu cu linii, mai bine putem spune că ei pictează), apoi a doua și așa mai departe, până când a putut trage singur câteva linii. Apoi a fost pus să studieze și se recite cu glas tare. Avea de studiat multe cărți, cu un conținut foarte greu și obositor. Orele de studiu începeau de dimineață și se terminau numai după ce să lăsa amurgul serii. Avea numai un mic repaus, odată înainte de masă și odată după masă când putea mânca mâncarea, pe care mamă-sa o punea de regulă într'o mică cutie.

Ah-San jucându-se. Jocul cel mai plăcut a lui Ah-San era, la școală când învățătorul îl punea să recite poezii și părți literare din memorie. Iar când n'avea școală, să juca cu smeul de hârtie, pe care-l înălța cum zicea el: până la nouri. Se mai juca și cu micile lui corăbii de hârtie, pe cari și le construia singur și le purta pe lacul ce îl aveau în grădină. Chinezii sunt cei mai buni constructori de smei zburători. Ei îi construiesc în formă de paseri și de fluturi cu sute de picioare. În China nu numai copiii se joacă cu smei, ci și oamenii mari, se întrec cu înălțarea smeiilor, de diferite forme și culori.

Ah-San un copil bun. Cel mai (Continuare în pag. 4-a)

Timpul și metoda de evanghelizare

de Petru Popovici

De aceste două condiții ale evanghelizării trebuie să ținem bine seama. După cum vânatul își are sezonul lui, tot așa și evanghelizarea își are vremea ei potrivită. Căci în zadar ai pleca vara la vânat, chiar dacă ar fi liber, nu ai avea prea mare succes, fiindcă nu găsești iepurii printre lanurile de cereale, pe când iarna, când totul e pustiu, îi vezi din depărtare. Mi s'a întâmplat odată că, la stăruințele altora, undeva, am ținut o săptămână de evanghelizare într'un timp nepotrivit și nu numai că nu au venit ascultători, ci nici membrii toți nu au putut veni.

De obicei, în toate părțile, și cu deosebire în țara noastră care e agricolă, timpul cel mai potrivit pentru evanghelizare e începând de toamna târziu, când a început să se rărească lucrul, toată iarna și chiar primăvara mai timpuriu. Acesta e timpul cel mai potrivit din mai multe privințe: 1. oamenii sunt mai liberi în acest timp. Lucru nu e așa mult ca vara, deci, pot să vină în fiecare seară; 2. nu mai sunt așa obosiți. Munca istovitoare s'a dus, toți s'au mai înviorat. Chiar dacă ai reuși ca în timpul verii, să aduni seara ascultători la evanghelizare, totuși ai avea un succes foarte slab, fiindcă de oboseală aproape toți adorm, și chiar cei ce se împotrivesc somnului, nici ei nu au destulă putere de judecată ca să poată înțelege mesajul Evangheliei. Pentru ca cineva să se întoarcă la Dumnezeu, e de lipsă să se vadă păcătos, să se vadă pierdut și, pe de altă parte, să priceapă că Dumnezeu e gata să-l ierte. Pentru asta se cere putere și claritate în judecată; 3. în acest timp noaptea e mai mare. Chiar dacă plugarul are lucru, totuși nu poate sta la holdă mai târziu de ora șapte seara, căci e întunec. De culcat, nimeni nu se culcă așa de vreme, deci e ocazia să-i ducem la evanghelizare. Să întrebuițăm deci timpul cel mai potrivit pentru lucrul lui Dumnezeu.

Dar chiar în timpul potrivit, în zadar pleci la vânat dacă nu ști cum să vânezi. A doua condiție principală a reușitei e metoda de evanghelizare. „Cel înțelept câștigă suflete” — spune Solomon. Vreau să dau mai jos câteva reguli absolut necesare pentru o metodă bună.

— Fiindcă e vorba de o lucrare mare, ar trebui ca predicatorul care urmează să țină evanghelizarea să fie vorbit cu toată biserica. Aceasta din cauza că trebuie să fie o strânsă colaborare între el și membrii, altfel nu putem aștepta binecuvântare. Și știind mai dinainte ei pot să-și invite prietenii și vecinii.

— Să se înceapă la oră fixă. Asta pentru ca toți să știe când să vină.

— Să nu fie prea lung programul de evanghelizare. Dacă ține o oră și jumătate, e destul. Predica să nu treacă de patruzeci minute, căci obosește, iar restul timpului e destul pentru celelalte.

— Programul să fie aranjat mai dinainte. Să nu fie prea încărcat, căci nu e serbare, ci e evanghelizare. Un solo potrivit, o poezie, două sau cel mult trei cântări cu corul dacă este și cât mai multe cântări comune. Toată bogăția programului să fie pusă înainte de predică, după predică doar o cântare și încheierea.

— Tot programul să îndrumeze pe ascultători spre mesajul divin din acea seară.

— Cântările comune să fie de acelea pe cari le știu cânta cu toți. Ele au o influență deosebită asupra ascultătorilor. Cele dinainte de predică să fie cântate vioiu, iar cele după predică, mai lin și duios.

— Fiecare predică să arate calea mântuirii, să conțină Evanghelia salvatoare și un apel fierbinte către cei pierduți. Nu căuta să ții o serie de predici despre păcat, fără să arăți mântuirea, voină prin aceasta ca la urmă să dai lovitura. Vor fi poate de aceia cari tocmai în ultima seară nu vor veni și poate vor muri în păcate, fiindcă nu le-ai spus cum pot să fie mântuiți. Arată mântuirea de fiecare dată, ca să fi curat de sângele altora.

— Cere hotărârea momentană a ascultătorilor prin ridicarea mâinilor sau scularea în picioare. Se spune despre marele evanghelist, Moody, că toată viața a avut remuscări de conștiință, pentru că într'o seară a ținut evanghelizare în Chicago și n'a cerut ascultătorilor săi o hotărâre momentană, iar în noaptea aceea s'a întâmplat marele foc din Chicago, în care au murit mii de oameni, printre

cari au fost mulți dintre cei ce seara au fost la evanghelizare, dar nu s'au hotărât pentru Dumnezeu, fiindcă el nu le-a cerut aceasta.

Și apoi nu uitați că „cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie”. Faceți aceasta bazați pe făgăduința divină: „Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod” — spune Domnul (Is. 55:10, 11).

Răspunde repede

1. Care a fost sfatul femeii lui Iov?
2. Ce a făcut psalmistul David după mustrarea lui Natan?
3. Cine a scris Proverbele din Biblie?
4. Cine se aseamănă cu casa zidită pe nisip?
5. Care e cel mai lung Psalm?

Puneți la o parte bani pentru un abonament pe 1941 la Farul Creștin.

* * *

Comandați din timp calendarul pe 1941, și calendarul biblic, cu lecțiunile școlii duminicale și textele citirii zilnice a Bibliei.

Condițiunile de vânzare sunt următoarele: Costul calendarului mare este 12 lei bucata. La o comandă de 20—25 buc., se acordă rabat de 15 la sută. La o comandă de 50—100 buc., se acordă rabat de 20 la sută. La o comandă de la 100 buc. în sus, se acordă rabat de 30 la sută.

Costul calendarului biblic este de 3 lei bucata. La o comandă de peste 10 buc., se acordă rabat de 20 la sută. Toate comenzile se trimit numai contra ramburs.

Orice comandă se va face la Depozitul de literatură creștină, Str. Lae Barna No. 4, Arad.

O INTREBARE, TREI RĂSPUNSURI

Da. Nu știu. Nu. Iată cele trei răspunsuri la întrebarea: „Este scris numele tău în cartea vieții?” Pe care îl poți da tu? Nu ești mai departe, ci răspunde: cinstit, deschiș și imediat. Da, sau știu, sau nu.

Dacă răspunsul tău este: **da**, atunci dă-ți seama că ai cel mai puternic motiv de a te bucura. „...Bucurați-vă că numele vostru este scris în ceruri!” Ești un cetățean al cerului, faci parte din casa și familia lui Dumnezeu, ai drept la pomul vieții și poți să intri pe porți în cetatea fericirii. Ești un fiu a lui Dumnezeu, mai dinainte cunoscut, hotărât, chemat, justificat și proslăvit. Cum toate acestea? Din har prin credință.

Dacă răspunsul tău e: **nu știu**, atunci următoarele trei întrebări vor face lumină: 1. Ai primit pe Isus, în inimă ca Mântuitor? 2. Ai primit pe Isus, în viață ca Domn? Ești tu o faptură nouă în Hristos? Dacă răspunsul tău e **da**, atunci slavă Domnului, iar dacă **nu**, atunci cred că suntem lămuriiți.

Rămâne să ne ocupăm de tine, iubitul meu cetitor, a cărui nume nu e scris în cartea vieții. Ști ce înseamnă aceasta stare? Groază, judecată, osândă, moarte și iad. Nu crezi? Vei crede în iad. Iar dacă crezi, desigur dorești să scapi din aceasta stare de bleșem. Iar eu alături de întreg cerul mă lupt să te ajut.

Importanțe: În clipa când primești pe Isus, devii copil de drept și de fapt a lui Dumnezeu, o faptură nouă, cetățean ceresc, născut din nou, cu evidența în cer, înregistrat în cartea vieții.

Mort odată, născut de două ori. Vei fii încadrat astfel: Dumnezeu Tată, Isus, tovarăș, Duhul Sfânt, tutelă, cerul domiciliu. Izbăvit de vina, puterea și urmările păcatului.

Condiție: Să-L primești pe Isus, crezând și să crezi primindu-L.

Timpul: Duhul Sfânt zice: „Azi”.

Ocazia: E numai și numai aceasta viață. Aceasta posibilitate de a putea deveni copilul lui Dumnezeu, e adevărata valoare a vie-

ții. Fără aceste posibilitate, viața e o muncă silnică. Dă slavă lui Dumnezeu că ți-e dat aceasta viață, care înseamnă mai mult decât dacă te-ar fi făcut un inger.

Urmările: Dacă voești vei crede, dacă crezi vei ascultă, dacă

ascuți vei primi, dacă primești vei avea scris numele în cartea vieții.

Dacă însă nu voești și totuși te-ar interesa urmările, citește Apoc. 20:15 și 21:27.

E. J.

Pentru copii noștri

(Urmare din pag. 2-a)

important lucru pe care l-a învățat Ah-San, a fost ca să fie un copil bun. El își frământa mintea, gândindu-se mereu, cum ar putea să-și iubească mai mult părinții și să le fie mai supus! Pentru bucuria lui avea un adevărat cult. Ori de câte ori îi întâlnea, le făcea adânci plecăciuni. După îndemnul ce le primea în casa părintească, el era ferm convins, că viața lui va fi toată închinată zeului îmbrăburii și al belșugului. Adesea ori mergea la pagode (la temple) unde împreună cu părinții aducea jertfe de mâncare peste groapa celor morți. Ah-San nu știa nimic despre Dumnezeu Cel adevărat, nici despre Fiul Său Isus. Mama lui Ah-San puneă multă grije, ca copilul ei să aibă un corp sănătos și bine dezvoltat. El făcea tot ce ce-l învățau bunii lui părinți, căci era un copil foarte bun.

Prima durere a lui Ah-San. Când Ah-San a împlinit treisprezece ani, a fost lovit de o mare durere îngrozitoare. Într-o dimineață el s'a trezit din somn, auzind că mama lui l-a părăsit pentru totdeauna. Viața mamei sale a fost foarte zbuciumată și grea... De astă dată, simțindu-se foarte obosită, a luat a doză mai mare de opium (o beătură narcotică care aduce amorteală și chiar moarte), apoi s'a dus și s'a culcat, vai! Pentru totdeauna. Ah-San nu-și mai putea găsi liniștea, văzând că nu mai are mamă. Iar cei din jurul său, îi spuneau că mama lui a fost luată de demoni (spirite rele). Au sosit preoții, care au adus jertfe de mâncare, bani și de haine, pentru spiritul ei. După ce i-au cântat rugăciunile morților; au aprins mai multe focuri în jurul casei, pentru alungarea spiritelor rele. Ah-San privea toate acestea cu inima frântă de durere și a rămas foarte abătut și trist.

Se vedea singur pe lume, căci pierduse tot ce a avut.

Ah-San aude despre Domnul Isus. Nu mult timp după moartea mamei sale în viața sa, s'a petrecut ceva miraculos. Într-o zi, în orașul lor au sosit niște oameni, cărora li se spunea: „**De peste Ocean**”. Ah-San crezând că acei oameni trebuiau se fie foarte ciudați, s'a dus și i-a văzut. Acei oameni, spuneau ceva la popor dintr-o carte, iar la urmă le împărțea niște cărți micuțe. Ah-San a fost plin de bucurie, când a primit și el și a citit în limba lui, despre Dumnezeu Cel plin de iubire și despre Fiul lui Dumnezeu Cel milostiv și bun. Care a primit la sine pe toți cei întristați și i-a mângăiat. Despre un Dumnezeu al iubirii, nu mai auzise niciodată până atunci. Nici nu mai avea pe nimeni care să-l iubească pe el. De aceea, el a voit să audă mai mult despre iubire, și așa a venit la acei oameni, care erau misionari și a cerut să îi vorbească despre Acela ce se numește pe sine Fiul Omului. Curând, după ce a înțeles bine despre Mântuitorul Isus, el s'a predat pe sine cu totul lui Isus și a început și el a spune altora despre istoria Fiului lui Dumnezeu, pe care o cunoștea din Evanghelia lui mică, ce a primit-o de la misionari. Nu s'a mai închinat la idoli săi, dar nici nu s'a mai temut de spiritele rele. Acum Ah-San să află foarte fericit, și ajută cu toată puterea sa, propovăduirea Evangheliei la milioanele de oameni din China. Misionari noștri din China raportează, că Ah-San este un bun Evanghelist și el cheamă pe poporul său la ascultarea Cuvântului Aceluia. Care a venit din cer, ca să mântuiască pe toți oamenii din păcat.

LA CEASUL AL TREILEA

de Pascu Corneliu

A ieșit pe la ceasul al treilea și a văzut pe alții stând în piață fără lucru. „Duceți-vă, și voi în via mea”, le-a zis el, „și vă voi da ce este cu drept”, și s'au dus.

Matei 20:3-4.

Din primele cuvinte, se vede interesul stăpânului, față de via lui. El cunoaște nevoia de îngrijire, de aceia caută lucrătorii, pentru lucru. Textul ne arată că zorile dimineții l-a găsit în piață tocmind lucrătorii. Le-a spus plata pe zi, la care ei se'nvoesc și pleacă în vie. Sunt puțini, mai are nevoie. Și la ceasul trei, din nou pe piață tocmind și trimițându-i în vie. Ei nu știu ce vor primi, dar merg încredințați, că le va da ce a cu drept.

Să ne oprim în fața acestor cuvinte „Ce va fi cu drept”, ele ne spun că lucrătorii a prețuit mai mult lucru, ca interesul banului, au credință în cuvântul stăpânului, că le va da potrivit munci. Apoi să cercetăm, că intrând în vie la trei dimineată și să muncească până seara, se cere putere și sănătate, pe care ei au avut-o. Aceasta ne arată că erau oameni tineri, ce privesc că lucrarea pământului atârnă de brațele lor vânjoase. Ei pun preț pe timp, care e scump, de aceia de dimineată caută lucru. Se mulțumesc, că au unde lucra, și ziua n'au pierdut-o în zadar.

Privind spre aceștia oamenii, am putea împărți viața omului de 70 ani în trei părți; primi ani ai copilăriei, când lucrurile din jurul lor, nu pot fi judecate în adevărata lor lumină, ci numai ajutați de alții. Ea poate fi socotită o vârstă de 20 ani. Apoi o alta categorie, ar fi oamenii maturi, atunci când lucrul din față atârnă de mintea și puterea lor care îl va termina. Ei pot fi o vârstă de la 20 la 40 ani, care cred că este cea mai frumoasă viață și cea mai scumpă. Urmând categoria treia, sunt oamenii bătrâni, de la 45 la 70 ani. Ei sunt cei ce coboară seara vieții, mai mult în jos ca în sus. Dar una din grijele cele mari este, că n'ai drept ca să dispretuești pe cei ajunși în aceasta clasă, fiindcă spre ea mergem toți.

Acum iubite cetitor, te rog ca să-mi permiți, ca în câteva rânduri să mă ocup de titlu de mai sus, adică de clasa doua de oameni maturi, în alt înțeles de ti-

neri. Ei sunt subiectul meu principal de lucrare, iar într'alte ele pot să-mi spuie mult mai mult, fiindcă simt ca ei, privesc ca ei și trăesc în aceia vârstă ca ei. Acesta este timpul când tânărul ajunge bărbat, stăpân pe el și cele din jurul lui: mintea, puterea și voința punct în cel mai înalt grad, de lucrare.

Partea materială, din jurul omeneirii, ca muncă, judecată și conducere; cere astfel de bărbați, bine pregătiți, cari prin puterile lor fac cele mai grele lucrări, de pământ sau material. Apoi prin judecățile recăștigate, știu să ridice la nivelul cel mai înalt, lucrurile ascunse, ca dreptate, adevăr și egalitate. Apoi toate acestea au nevoie de o conducere bine organizată, pentru a fi duse înainte. În asta se vede, că tinerețea este cel mai bun timp de lucru.

Dar iubite cetitor, nu rămânea aici, iubind toate cele de mai sus, că nu în aceasta se sfârșește totul! Mai ai o viață, prin care trăești, ce nu este legată de conduita celor de mai sus. Ea este legată de Dumnezeu, și aceasta e partea sufletească sau creștinească. Nu uita că dacă partea din afară cere tinerețea ta pentru lucru, Dumnezeu, cu atât mai mult, cere tinerețea pentru jertfă. Isus vă cheamă pe toți, ce vă găsiți în aceasta vârstă, ori în ceasul trei dimineată. Via Lui are nevoie de astfel de lucrătorii harnici, ce stau de dimineată în piață, gata să meargă la lucru. El vă zice: „Duceți-vă și voi în via mea, și vă voi da ce va fi cu drept!”

Pentru a fi un slujitor a lui Dumnezeu, aceasta este vârsta cea mai bună. El o iubeste și pune cel mai mare preț pe ea. De aceea stăpânul meu caută în piață la această oară? Nu este un alt timp mai însemnat, pentru a lucra, ca ceasurile de dimineată; tot așa pentru a sluji Domnului, nu este nici un timp mai bun ca timpul tinereții. Acesta este timpul bucuriei mele, când pot face una din cele mai mici service pentru Domnul meu. Cred că aceștia sunt, anii cei mai puternici ai vocii mele, când pot cânta și predica; mai târziu vor slăbi. Azi mintea poate mai bine raționa, adunând material folositor prin cetire, ce mi-au ajutat în a predica. Cu toate că la început

imi era greu a vorbi, n'am descurajat, ci voi pune muncă pentru a fi cât mai folositor, în a aduce suflete la Domnul. Sunt gata chiar azi a-mi da viața, pentru aceasta chemare de-a fi un exemplu la alții. Te rog, nu fi îndoielnic, de-a veni în via Stăpânului meu. Privește-L, cum El te cheamă, de pe cruce. Nu pierde vremea prețioasă fără lucru, aleargă la Cel răstignit. Dă-i măcar zilele rămase, de acum când citești acestea rânduri; roagă-L să te ierte, că ai trăit fără a-L sluji. Apoi vei vedea că El te primește, și-ți dă sarcina de lucru.

La Isus mai trebuie să vii din cauza tândăviei și nelucrării. Nu vei putea să zici: „nu stau tocmai așa lucrurile”. Eu voi răspunde: „Ba da”, înțelegând partea de trândăvie duhovnicească. Până azi n'ați făcut nimic pentru Mântuitorul, dar nici n'ați căutat să vedeți ce puteți face pentru El, n'ați putut să vedeți ce loc puteți lua în vie; dacă puteți s'o curățiți sau s'o udați, să adunați strugurii sau să-i călcați în teasc. Probabil te simți bine în nelucrare; dar nu uita, că vine timpul, când lutul din care ești creat se va întări, iar semnul Celui Răstignit nu-L vei mai putea avea.

Nu uita că lipsa de ocupație, este începutul viețuirilor rele, cu cari diavolul te împresoară și aceasta este un adevăr. Până azi cred, că nu te-ai făcut vinovat de păcate grosolane. Apoi să nu te crezi ca tânărul din Evanghelie; om fără cusur; că diavolul nu te-a uitat, ci întinde lațuri. Primește pe Cel ce te poartă în vie. Ia în mâini vreo sapă sau cosor și lucrează în vie până ești în aceasta vârstă de 20-40 ani. Cine știe, chiar nici tu, care te simți așa tare, când va apune soarele tinereții noastre; ceace se întâmplă ca adeseori la amiezul vieții, el să fie stins. Și atunci e târziu pentru fiecare.

Câți tineri și tinere, stau fără lucru în aceasta floare a vieții și fără să fie întorși la Dumnezeu, ci își petrec viața prin adunările noastre degeaba. Ei înghit atâta hrană duhovnicească, și nu se gândesc, că într'o zi vor fi și ei înghițiți. Acelora dintre noi, ce se

(Continuare în pag. 7-a)

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Tâlcuirile sunt făcute de fr. NICHIFOR MARCU

Duminecă, 17 Noembrie.

Archireu

Evrei 10:16—25.

Singura dorință a Domnului Isus ca să poată vedea un suflet cu fărădelegile iertate. El ne arată cum poate fi un suflet iertat. El este Marele Preot, care cu sângele Său cel scump ne-a șters trecutul și ne-a împăcat cu Tatăl.

În vechime un preot se chema „pontific” (omul care facea punte între om și Dumnezeu). Domnul Isus este într-adevăr Pontiful cel mare, care a făcut și face puncte pentru păcătoși ca să-i aducă pe ei în cer prin sângele Său. Pe această punte se poate trece numai „cu inimă curată, cu credința deplină, cu inimele stropite și curățite de un cuget rău...” (Ev. 10:22) și când legile Lui sunt așezate în sufletul și mintea omului, atunci El face legătură cu omul și-i iartă toate păcatele, fără să-și aducă aminte de ele.

Luni, 18 Noembrie.

Plin de lumină

Luca 11:29—36.

Sunt multe stele pe cer și fiecare luminează altfel. Soarele însă luminează tot pământul și nu există întineric unde să n'ajungă raza sa. Domnul Isus e acel soare care luminează toată lumea. Noi trebuie să fim sfeșnicile Lui din care El să lumineze tuturora celor din jurul nostru. Cu nimic nu este mai ușor să umplem întineric decât cu lumină. Domnul Isus n'a spus voi sunteți lămpi luminări sau făclii care sunt de vânzare, pentru că ei nu sunt lumină. De abia atunci ele luminează când sunt aprinse. Sunt mulți creștini care se aseamănă cu: lămpi, luminări și făclii neaprinse. Ca astfel de creștini să poată lumina, trebuie să fie aprinse de adevărata lumină care este Domnul Isus și atunci vor putea lumina celor care umblă întinericului lumii acesteia.

Marti, 19 Noembrie.

Să-mi primesc vederea

Marcu 10:46—53.

Orbului din Nazaret ia lipsit numai un singur lucru: „Vederea”. La întrebarea lui Isus: „...Ce vrei...”, el a răspuns vederea să primesc. Da, el a primit vederea, dar nu numai vederea trupească, dar și cea sufletească. El a crezut în Domnul Isus și L-a urmat. Cea mai mare fericire a lui a fost vederea sufletească și cea trupească.

O întâmplare într-o familie poate să ne ajute să vedem că sunt mulți orbi sufletește. Odată un copil al cărui bunic era credincios și bunicul spunea: „Iată cum

lucrează Dumnezeu pretutindena către copil!” Și copilul a spus mamei sale: „Mamă, eu aș dori să am ochii bunicului! De ce? Pentru că bunicul vede pe Dumnezeu și voi nu vedeți niciodată și este sigur că bunicul vede mai bine. Câți creștini sunt care nu văd nici lucrarea Lui, nici pe El însuși. Doamne dă-ne vederea sufletească ca să putem a Te vedea pretutindeni.

Miercuri, 20 Noembrie.

Una știu

Ioan 9:1—12.

Ucenicii vedeau în toate lucrarea păcatului, fie într'un fel, fie în altul. Ei cred că au pus mâna pe adevărata cheie. Ei se prezintă Domnului Isus ca să le probe cunoștințele. Domnul Isus le deschide un nou orizont, o nouă lumină. „...Ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu”. În oricine trebuie să se arate lucrările lui Dumnezeu. În boala ta, în greutățile tale, în suferințele tale, trebuie să se arate lucrările lui Dumnezeu. Ferice de acei ochi care văd numai lucrările lui Dumnezeu. David era blestemat în față, niște soldați credincioși au vrut să omoare pe bleșemător. „Lăsați-l, căci Dumnezeu l-a pus să blăsteme!” Ferice de tine când în asemenea cazuri vezi pe Dumnezeu cum lucrează.

Ascultarea orbului a produs minunea vindecării. Intotdeauna ascultarea face minuni. În neascultare diavolul face minuni. Dacă orbul s'ar fi dus în altă parte, ar fi rămas orb pentru totdeauna. Ia seama gândeste-te, meditează poate încă n'asculti deplin, atunci înseamnă că ești orb, iar Dumnezeu nu poate face minuni în viața ta.

Joi, 21 Noembrie.

Cum de vede acum?

Ioan 9:13—27.

Aceasta mare minune în viața orbului ia produs cea mai mare bucurie și fericire de pe pământ. Când prin ochii lui năpădi lumina, când a văzut mărețele lucruri, rămase ca împietrit. Atunci fariseii căutau ca să vadă ce metode a folosit cel ce l-a vindecat. El spune ce a simțit, ia pus noroi pe ochi, apoi s'a spălat și acum vede.

Aceasta nu le-a mulțumit orbirea lor, ei au vrut ceva mai mult, dar acest om simplu nu le glăsuia după plăcutul inimei lor. Lor le-ar fi plăcut dacă acest om l-ar fi vorbit de rău pe cel ce i-a deschis ochi. Ce rău este când inima cuiva este închisă? În loc ca să vadă ceea ce le dădea Dumnezeu, ei căutau ceea ce le plăcea

lor. Ei au vrut ca să creadă că Domnul Isus este păcătos, au crezut și au spus de spre el: „Noi știm că omul acesta este un păcătos”. Ca să nu facem greșeli așa de mari în legăturile noastre cu aproapele trebuie ca toate gândurile noastre să treacă pe la Iristos. Doamne, îmi dai voie să cred că fratele meu este așa și așa?...

Vineri, 22 Noembrie.

Și noi suntem orbi?

Ioan 9:28—41.

Simplicitatea și claritatea orbului care vedea, îi pune în încurcătură pe farisei. Oricâteori îl întrebau, rămânea rușinați. Orbul nu mai ști ce să creadă despre aceste viespe veninoase, care s roteau în jurul lui. Nemaî putându-se stăpâni, îi întrebă care-i scopul întrebării lor, poate ar vrea să se facă ucenici? Această întrebare în simplitatea ei le străpunse, ca să nu se lase mai pe jos ei începură cu ocară, cu muștrarea. Orbul le vorbi că numai Dumnezeu a putut produce ceva să-l vindece, căci minuni apar de Dumnezeu nu există. Ei l-au dat afară. De multe ori se poate întâmpla ca cineva să vorbească trimis de Dumnezeu și noi totuși să credem că este un trimis al celuilui rău. Domnul Isus le vorbea, ei credeau că un om le vorbește. Dacă ați orbi n'ați avea păcat, dar fiind că zice că „vedem”. Tocmai de aceea păcatul nostru rămâne. Să ne gândim bine, noi zicem că vedem. Mulți văd așa de bine dar ar vrea să curățească soarele de pete, de când e vorba de viața lor, acolo e o oarbire de necrezut. Lasă ca privirea ta să meargă întâi înlăuntrul tău, apoi în afară.

Sâmbătă, 23 Noembrie.

Ei au căutat o cetate

Evrei 11:8—16.

Credința căutătoare iată ce au avut unii sfinți din vechime. De fapt această credință produce zbucium, nemulțumiri cu privire la starea prezentă. Avraam și alții, care au avut de toate, dar tot le-a fost de ajuns. Ei au vrut ceva mai bun, ceva veșnic; sufletul lor nu s'a mulțumit cu ceva pământesc. O adevărată credință este căutătoare, nu se mulțumește cu ceea ce are, ea caută bogății eterne ea caută binecuvântări din ce în ce mai mari. Ea caută pe Dumnezeu, îl găsește dar nu se mai poate mulțumi cu ceea ce are, ea vrea pe Dumnezeu mai mult mai mult. Setea după Dumnezeu afu crește mai mult când Dumnezeu este aproape. Când cineva este departe de Dumnezeu începe să moară sufletește, credința căutătoare dispăre.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

UN GEST FRUMOS. Societatea femeilor „Fibia” din biserica baptistă Turnu-Măgurele, compusă din numai 8—10 membre, la ședința bisericii ținută spre a se vedea cât se poate de pentru întreținerea predicatorului și misionării în județ, a votat să dea în fiecare lună suma de 200 lei. Trebuie ținut în seamă faptul că majoritatea surorilor sunt cu situația slabă.

FR. CORNEA a ținut în Boușar un botez cu 3 suflete.

IN BISERICA din Boușar a fost celebrată de fr. Cornea căsătoria religioasă a fr. Bălănescu cu sora V. Rozalia. La înmormântarea serviciului a contribuit tinerețea din loc.

FR. CORNEA, ajutat de fr. P. Jurji și Mohora, au ținut serviciul înmormântării fr. Mihai Leța din comuna Sebeșel. În urma fratelui a rămas soția cu 6 copii.

FR. IOSIF GHIOCEL a ținut serviciul înmormântării fiicei fratelui Zarcu din Socolari.

BISERICA BAPTISTĂ din Volovăț, jud. Rădăuți, au avut o nespasă bucurie cu ocazia căsătoriei fr. Ioan Sisnovici cu soția Rachela Berdei. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. Silvestru Ungureanu și de fr. Ighin Motrescu.

FR. SILVESTRU UNGUREANU a ținut la Volovăț, jud. Rădăuți, botezul a 3 suflete, predate Domnului.

LA 29 SEPT. a. c. a fost ținut în biserica baptistă din Socolari un botez frumos cu 50 de suflete, cari au depus mărturia personală a întoarcerii la Dumnezeu. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Iosif Ghiocel, păstorul bisericii.

Aducem la cunoștință că fr. Ighin Motrescu, predicator din Bucovina, se află refugiat la fr. Silvestru Ungureanu, Mihoveni, jud. Suceava, cu sora și 5 copii. La plecarea a lăsat totul în Bucovina, astfel în prezent dânsul are

nevoie de sprijinul nostru. Facem pe această cale un călduros apel la inimile fraților pentru a-l ajuta. Fratele Motrescu e unul din vestitorii Evangheliei de pe meleagurile Bucovinei. A îndurat pentru cauza Domnului o mulțime de persecuții. Astăzi el e un

pribeag, fără casă, fără avut, pe drumuri cu cei 5 copii. E o datorie a noastră acelor ce nu cunoaștem amarul și greul pribegiei, să-l ajutăm. Toate ajutoarele se vor trimite pe adresa Silvestru Ungureanu pentru Motrescu, Mihoveni, jud. Suceava.

La ceasul al treilea

(Urmare din pag. 5-a)

găsesc în aceasta vârstă, fără lucru le strig cu putere în numele Lui: „Veniți la El, spuneți-i păcatele, predați-vă Lui și-L slujiți cum puteți mai bine.

Alții își petrec vremea gândindu-se tot mereu, și neștiind decât să se apuce. Ei nu fac parte nici din cei răi, dar nici buni nu sunt. Diavolului nu îi slujesc, dar nici lui Dumnezeu. Cu toate că ei sunt fără lucru, au cele mai bune dorințe, și așa își petrec cea mai mare parte din viață. Ei sunt mulțumiți cu atât, fără ca să înainteze în vreo lucrare sau hotărâre. Unor astfel de tineri ar trebui să le spunem, că sunt pierduți, mai bine să fie așa socotiți, decât ca mântuiți, fără să creadă în chip serios. Plăcerea lor este în a se juca cu Dumnezeu și cu veșnicia, cu cerul și cu iadul. Cuvântul lor este: „Vreau!”, dar cu aceasta voință n'ajung nici odată la faptă. Un mic exemplu: „Te-ai găsi într-o casă ce a luat foc, iar tu văzând flăcările, ai zice: „Voi fugi, dar mai am timp”, vei fi salvat? O nu, cu siguranță, tu nu vei aștepta timp, ci vei fugi imediat. Acesta este singurul mijloc să vii la Isus, adică să fugi imediat din păcate la Dumnezeu. Unora le pare atât de greu, în a sluji lui Isus. Dar nu este așa. Lucrarea Lui este potrivită cu noi. El ne spune, că suntem păcătoși, pentru ca să venim la El să ne curățească, iar odată mântuiți, noi să cunoaștem datoria și folosul nostru de-a vesti lucrarea Acelui ce ne-a salvat din întuneric. Dumnezeu n'asteaptă ca noi să venim în via Lui pregătiți cu unelte. El le are toate pregătite pentru fiecare din noi și ne dă ajutorul deosebit în a face.

Mergând în via Lui, vom lucra împreună cu El, și prin aceasta vom fi ridicați la mare cinste. A fi împreună lucrător cu Dumne-

zeu, este ceva minunat. A îndoi coarda unei vițe, și a vedea o mână atotputernică lucrând împreună cu a noastră, a lua cuțitul ascuțit spre a tăia coardele în plus și a băga de seama, că alături de noi este un cuțit și mai ascuțit, decât al nostru și lucrează, a lua sapa și a îngropa vița și a simți mereu, că un alt lucrător tainic sapă mai adânc decât noi, și face astfel ca lucrarea noastră să izbutească, aceasta este ceva din ceea ce se numește a lucra împreună cu Dumnezeu. Dacă Dumnezeu lucrează împreună cu tine, atunci tu faci parte din aleasa ceată cerească. La aceasta stare ești poftit de El, când zice: „Mergi și tu în via mea”.

Acum la încheiere, permitem iubitul meu cetitor, că aceasta este bucuria mea că am fost chemat la lucru în timpul tinereții mele, adică în ceasurile de dimineață a vieții, când pot să spun cu psalmistul David: „Dumnezeule, Tu m-ai învățat din tinerețea mea și până acum vestesc minunile Tale. Nu mă părăsi, Dumnezeule, chiar la bătrânețe și cărunțețe, ca să vestesc tăria Ta neamului de acum și puterea Ta neamului de oameni ce va veni”. Ps. 71:17—18. Acesta este ultimul meu îndemn pentru tine tinere. „Prețuește ceasul dimineții în viața ta, în biserica ta și în lucrarea ta, ca bătrânețea să-ți fie fericită, că să fi un bun mădular în corpul lui Isus, iar lucrarea să fie încununată de succes.

PREGĂTEȘTE-TE SĂ-L ÎNTĂLNEȘTI!

„Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău...”

Sunt câțiva ani de când într'un oraș se lăfise vestea că peste câteva săptămâni Regele va vizita orașul și împrejurimile.

Vestea s'a răspândit ca fulgerul. Pe fețe citeai mândria de a avea ocazia să găzduiască orașul acela pe Regele. Peste tot era fierbere. Școlarele făceau exerciții de defilare, muzicele preparau cu înfrigurare bucăți patriotice și marșuri. Orașul se schimba din zi în zi. Peste tot măturat, udat, văruiț, împodobit. Într'un cuvânt: totul era în prefacere.

Amos în capitoul 5 ne anunță: „Vine Dumnezeu!”

Biblia dela un capăt la celălalt este străbătută de acest strigăt: „Dumnezeul tău va veni!” Vestitorii Evangheliei spun: „El vine curând”. Împlinirea celor spuse de Domnul Isus, Matei 24 spun, că venirea Lui este foarte aproape. Bătrânețea, boala și moartea care severă pe semenii tăi din jur, îți aduc aminte că nu ești veșnic pe pământ și te îndeamnă să te pregătești, că Isus vine pe pământ „ca Judecător nepărtinitor”.

Deci nu fi nepăsător! Nu lăsa timpul să se scurgă în zadar că, este nefericirea ta! Când toate acestea se ridică amenințătoare înaintea noastră, când lumea, viața, rudele, părinții, averile sau plăcerile nu-ți pot oferi nici un ajutor, ci te lasă singur în fața viitorului veșnic, altă recomandare mai tare, mai înțelegătoare și mai nimerită nu-ți poate fi dată decât:

Fi gata

Amos îți spune: „Pregătește-te”. Dacă venirea Lui te va găsi nepregătit, nu mai este timp pentru lucru. Orice încercare de a ascunde realitatea, va da greș. Orice e artificial, va dispărea.

Atunci vom vedea toate lucrurile ascunse. Totul va ieși la iveală.

Pregătește-te! Cei ce nu vor fi gata în ziua aceea, vor vedea față în față căderea cea mare și veșnică.

Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău!

Dacă pentru un muritor oameni, sau chiar tu te îngrijești să-i faci o primire mare, frumoasă, triumfală, perfectă, cum oare îl aștepti pe El, Domn al cerurilor, Făcătorul tău?

Fii gata să-L întâlnești în față și atunci

amenințarea morții nu te va lăsa nici odată.

Nu lăsa ca grijurile vieții, teama zilei de mâine, plăcerile, sau durerile să-ți scoată din minte principiul dinin sigur și adevărat.

Cel care încearcă să lăgăduiască acest mare adevăr, este un fiu al minciunii. Cine trăește în nepăsare față de acest cuvânt, este un fiu al pierzării. Toți care nesocotesc acest cuvânt și trăesc după pornirile lor vor cădea cu siguranță și fără niciun chip de scăpare sub pedeapsa judecății.

Lumea încearcă să îndepărteze din apropierea lor glasul Bibliei, care le șoptește: Domnul va veni.

Dacă vei admite, sau de nu admiți, că El vine, totuși ducă odată ra apare în lumina orbitoare a slavei Sale, cum te vei întâlni cu El? Tu care în viața ta scurtă pe pământ l-ai călcat în picioare rând pe rând poruncile Sale, care deși te numești al Său, totuși ai fost nepăsător la voia Lui, gândește-te acum, în ce fel va fi întâlnirea între tine — păcătos, pierdut — și El sfânt — perfect și veșnic?

El va veni cu siguranță și încă

Venirea Lui e aproape

Totul spune: Venirea Lui este aproape. Ultimele cuvinte ale lui Ioan au fost din partea Lui: „Iată Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui”. Apoc. 22:12.

Deci nimic încercut. Nimic alegorie. Nicio profeție de deslegat.

Este clar. El va veni curând. Cât de curând. Dar dacă plata este cu El, ce plată vei primi tu?

Cei care încearcă să sugrune acest adevăr, se vor vedea odată zdrobiți de realitatea venirii Lui.

Toate minciunile care s'au brodat în jurul acestei promisiuni, prin care unii caută să îndepărteze cât mai mult ziua venirii Sale, se vor vedea într-o zi îndepărtați dela pomul vieții și vor fi duși departe... departe... până la iad...

Frați de pretutindeni oameni neîmpăcați cu El, nu uitați nicio clipă că, Domnul va veni în curând și că va trebui, fără nicio scuză să-L vezi față în față și să-L dai socoteală de tot ce-ai lucrat. Cum va fi întâlnirea ta cu El?

TOMA I. IACOBICI

Îți mulțumesc tăticle

tr. de P. B.

Îți mulțumesc tăticle, pentru râvna dragostei tale, care mi-ai făcut posibilă educația mea;

Îți mulțumesc tăticle, pentru grijirea și sprijinul tău bun, ce mi-ai dat când eram încă prea tânăr, pentru a mă putea conduce singur în viață;

Îți mulțumesc tăticle, pentru cărțile ce mi-le-ai pus la dispoziția mea, pentru răspunsurile tale, la multele mele întrebări, și pentru sfaturile tale părintești, pe cari nu le voi uita niciodată;

Îți mulțumesc tăticle, pentru bănuții mărunți, pe care mi-ai dat aproape zilnic, pentru trebuințele mele mici, și pentru polii ce mi-ai avansat mai nainte ca eu să fi fost destul de mare, ca să-mi pot câștiga singur bani de buzunar;

Îți mulțumesc tăticle, pentru

înaltul și înțeleptul tău plan, ce la-i nutrit pentru viața mea spirituală;

Îți mulțumesc tăticle, pentru că m'ai călăuzit și nu m'ai lăsat singur, atunci când eu credeam că știu totul și cunosc îndeajuns lumea;

Îți mulțumesc tăticle, pentru că n'ai neglijat datoria-ți sfântă, de a mă certa, oridecâteori am meritat aceasta;

Îți mulțumesc tăticle, de tot ce ai făcut pentru mine, din frageda-mi copilărie, până în prezent.

Domnul să-ți răsplătească toate ostenețele și binefacerile tale, cu multe zile pe acest pământ și să vezi pe fiii fiului tău, urmând cu credincioșie sfaturile bune ce le-ai dat odinioară fiului tău.

Al tău fiu.....